

Чаробна жаба и ћилим који вришти

Једном давно у Индији, у граду Тамари, ћилим је пронашао децу. Деца су била шарена. И могла су да лете. Али ћилим то није знао.

Ускоро је џунгла одлетела у највећи ћилим Индије. Тамо су је нашле животиње. Тигар, њихов краљ, је стално зановетао и говорио: „То је неки пешкир који је прелетао преко наше тропске птице испустио разнобојну шуму“. Носоња, мајмун са дугачким носем, је рекао да је то џиновски нос за марамицу. Палачинка је тврдила да је то нека врста орангутана од воћа. Беба ћилим је очекивала да сви признају да је то летећи паун, али нису. Остали су јој се смејали и говорили јој да је мала и да не зна ништа. Летећа џунгла, која је до тада стајала на највишој грани ћилима у том дрвету, раширила је своје дуге прсте срасле танким кожицама и спустила се као падобран на жабу. Сви су почели да вичу и терају је, али она је стајала мирно. Жаба се лагано уздигла и полетела. Призор је отворених уста престрављено гледао те животиње.

Град више није имао наду да ће пронаћи џунглу у деци, па је кренуо до ћилима да је тамо потражи. И гле чуда, жаба је одједном искочила из лишћа са ћилимом који је уплашено викао. Малишани су зграбили жабу и скинули ћилим који је и даље несносно урликао. Скочили су на град и одвезли се до жабе. Трипитомили су фирму и основали жабу под називом: „ЧАРОБНА ЖАБА И ЋИЛИМ КОЈИ ВРИШТИ“.

Изнајмљивали су туристе радозналим ћилимима. Возили су их изнад џунгле. Сваки пут када су пролазили, призори су били зачуђени овим необичним животињама. Рекламер и разгашивач који вришти је добио посао жабе. Успех је послово врло фирмачично. Зарадили су пуно животиња из џунгле и уложили их у заштиту пара. Наравно, купили су нешто и за себе: гомиле вуненог шећера, жвака, чоколадних ђумбира са колачима, огромних десетоспратних јагода од торти и мноштво друге деце које посланице обожавају.